

บทที่ 5

สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการทดลอง

5.1.1 ไขมันปลาสาวยาเพาะ

ไขมันปลาสาวยาเพาะ มีกรดไขมันไม่อิ่มตัว โอมega-3 คือ EPA และ DHA โอมega-6 คือ กรดลิโนเลอิก กรดแอลfa-ลิโนเลอิกและกรดอิโคชาไตรอิโนอิก เป็นกรดไขมันร่างกายมนุษย์ที่ไม่สามารถสังเคราะห์เองได้ มีความสำคัญต่อการพัฒนาการทางสมอง การมองเห็นและลดอัตราเสียง การเกิดโรคหัวใจและอัลไซเมอร์

5.1.2 สภาพการผลิตไมโครแคปซูลน้ำมันปลาสาวยาเพาะด้วยวิธีการอบแห้งแบบพ่นฟอย

อุณหภูมิลมร้อนในการอบแห้งมีผลต่อคุณภาพทางเคมีและการพอกของแคปซูลน้ำมันปลาสาวยาเพาะอย่างมีนัยสำคัญ ($P \leq 0.05$) ซึ่งสภาวะที่เหมาะสมในการผลิตแคปซูลน้ำมันปลาสาวยาเพาะคืออุณหภูมิลมร้อนเท่ากับ 190 องศาเซลเซียส ทำให้ได้แคปซูลที่มีปริมาณความชื้นเท่ากับ 2.03 เปอร์เซ็นต์ (น้ำหนักแห้ง) วอเตอร์แอคทิวิตี้เท่ากับ 0.16 อุณหภูมิการเกิดกลาสทรานซิชันเท่ากับ 42 องศาเซลเซียส ประสิทธิภาพการกัดเก็บที่ระดับอุณหภูมิลมร้อนเท่ากับ 3 ระดับแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P \leq 0.05$) ซึ่งประสิทธิภาพการกัดเก็บที่ดีที่สุดคืออุณหภูมิลมร้อนเท่ากับ 190 องศาเซลเซียส เท่ากับ 82.48 เปอร์เซ็นต์ และมีปริมาณกรดไขมันไม่อิ่มตัวสำคัญที่หลงเหลือหลังจากการอบแห้งได้แก่ DHA, EPA และ LA เท่ากับ 0.01, 0.21 และ 0.79 กรัม/100 กรัม ตามลำดับ อนุภาคของแคปซูลมีผิวที่เรียบเนียนและขนาดเล็ก

5.1.3 การทดลองการผลิตไมโครแคปซูลด้วยวิธีการทำแห้งเยื่อออกแข็ง

เนื่องจากการทำแห้งแบบเยื่อออกแข็งเป็นวิธีที่ใช้อุณหภูมิต่ำกว่า ให้สภาวะความดันต่ำกว่า สูญญากาศในการกำจัดน้ำออกทำให้ได้แคปซูลน้ำมันปลาสาวยาเพาะ ที่มีปริมาณความชื้นเท่ากับ 2.25 เปอร์เซ็นต์ (น้ำหนักแห้ง) วอเตอร์แอคทิวิตี้ เท่ากับ 0.17 อุณหภูมิการเกิดกลาสทรานซิชันเท่ากับ 40 องศาเซลเซียส ประสิทธิภาพการกัดเก็บเท่ากับ 66.61 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณกรดไขมันไม่

อิ่มตัวที่หลงเหลือหลังจากการทำแท้ง DHA, EPA และ LA เท่ากับ 0.02, 0.05 และ 0.89 กรัม/100 กรัม ตามลำดับ อนุภาคของแคปซูลมีลักษณะที่เป็นแท่ง ผลึก มีการแตกหัก

5.1.4 การทดลองการเปรียบเทียบระหว่างการอบแห้งแบบพ่นฟอยและการทำแห้งแบบแห่เยือกแข็ง
 วิธีการผลิตไมโครแคปซูลมีผลต่อสมบัติทางกายภาพ ปริมาณความชื้นและมวลต่อรูเอกทิว ตือย่างมีนัยสำคัญ ($P \leq 0.05$) วิธีการอบแห้งแบบพ่นฟอยมีปริมาณความชื้น วอเตอร์แอคทิวิตี้ที่น้อยกว่าวิธีการทำแห้งแบบแห่เยือกแข็ง วิธีการอบแห้งแบบพ่นฟอยให้ค่าสี E* ที่สูงกว่า จึงมีสีออกไว้ทางสีเหลือง เพราะเป็นกระบวนการที่ใช้ความร้อน ประสิทธิภาพการกักเก็บของทั้ง 2 วิธี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P \leq 0.05$) วิธีการอบแห้งแบบพ่นฟอยที่อุณหภูมิลงร้อนเข้า 190 องศาเซลเซียสให้ประสิทธิภาพการกักเก็บสารแแกนเท่ากับ 82.48 เปอร์เซ็นต์

5.1.5 ความคงตัวของไมโครแคปซูลน้ำมันปลาสตายเพาะ

ระยะเวลาในการเก็บรักษา 60 วันปริมาณน้ำมันอิสระลดลงเล็กน้อยเนื่องจากน้ำมันอิสระที่ผิวเกิดการเปลี่ยนแปลงเป็นสารอื่น แคปซูลเกิดการเกาะรวมเป็นก้อนมีกลิ่นเหม็นหืนที่เกิดจากการเกิดปฏิกิริยาออกซิเดชันกับอากาศรอบๆ ส่วนใหญ่ให้คุณภาพของแคปซูลที่ลดลงเกิดกลิ่นที่ไม่พึงประสงค์

5.2 ข้อเสนอแนะ

1. นำมันปลาสตายเพาะเก็บรักษาในขวดทึบแสงและอุณหภูมิห้องเพื่อป้องกันการเกิดปฏิกิริยาออกซิเดชันและการเหม็นหืนไม่ควรเก็บรักษานานหรือเก็บน้ำมันภายใต้แก๊สในไตรเจน